

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 5.2.2013
COM(2013) 44 final

2013/0024 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2013) 21 final}

{SWD(2013) 22 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Motiv och syfte

Syftet med detta förslag är att se över förordning (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel¹ (nedan kallad *förordningen om överföringar av medel*), för att bättre kunna spåra betalningar och se till att EU-ramen fortsätter att fullt ut överensstämmer med internationella standarder.

Allmän bakgrund

I förordningen om överföringar av medel fastställs bestämmelser för betalningsleverantörer om att sända uppgifter om betalaren genom hela betalningskedjan för att förebygga, utreda och upptäcka penningtvätt och finansiering av terrorism.

Förordningen baserades i stor utsträckning på den särskilda rekommendationen nr VII om elektroniska överföringar som antagits av arbetsgruppen för finansiella åtgärder² (nedan kallad *FATF*) och syftar till att säkerställa att denna internationella standard införlivas på ett enhetligt sätt i hela unionen och särskilt förhindrar diskriminering mellan nationella betalningar inom en medlemsstat och gränsöverskridande betalningar mellan medlemsstaterna.

Hoten är föränderliga när det gäller penningtvätt och finansiering av terrorism, som underlättas av att den teknik och de resurser som brottslingarna har tillgång till ständigt utvecklas. Mot denna bakgrund har arbetsgruppen för finansiella åtgärder inlett en genomgripande översyn av de internationella standarderna, som i februari 2012 utmynnade i antagandet av en ny uppsättning rekommendationer.

Samtidigt med denna process har Europeiska kommissionen också genomfört en egen översyn av EU-ramen. Översynen har bland annat omfattat en extern studie om tillämpningen av förordningen om överföringar av medel som offentliggjorts av kommissionen. Det har också handlat om kontakter och samråd med privata aktörer, det civila samhällets organisationer och med företrädare för EU-medlemsstaternas reglerings- och tillsynsmyndigheter.

Konsekvenserna av detta arbete är att EU-ramen, inklusive förordningen om överföringar av medel, kommer att behöva utvecklas och anpassas till förändringar som leder till att ökad tonvikt läggs på a) effektiva system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, b) bättre tydlighet och enhetlighet i EU-bestämmelserna i de olika medlemsstaterna, och c) ett utökat tillämpningsområde utformat för att hantera nya hot och sårbarheter.

Gällande bestämmelser

I Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism³ (nedan kallat det *tredje penningtvättdirektivet*) fastställs regelverket för att skydda kredit- och finansinstituts sundhet, integritet och stabilitet samt tilltron till det finansiella systemet som helhet mot risken för penningtvätt och finansiering av terrorism.

¹ EUT L 345, 8.12.2006, s. 1.

² FATF är ett internationellt organ som inrättades av G7-toppmötet i Paris 1989 och som betraktas som internationellt normgivande i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

³ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

I direktiv 2006/70/EG⁴ (nedan kallat *tillämpningsdirektivet*) fastställs tillämpningsföreskrifter för det tredje penningtvättdirektivet med avseende på definitionen av personer i politiskt utsatt ställning och tekniska kriterier för att kunna tillämpa förenklade krav på kundkontroll och göra undantag på grund av finansiell verksamhet som bedrivs tillfälligt eller i mycket begränsad omfattning.

I förordningen om överföringar av medel kompletteras dessa åtgärder genom att man säkerställer att de grundläggande uppgifter om betalaren som ska åtfölja överföringarna av medel är direkt tillgängliga för vederbörliga brottsbekämpnings- och/eller åklagarmyndigheter och kan hjälpa dem att upptäcka, utreda eller lagföra terrorister eller andra brottslingar och att spåra tillgångar som tillhör terrorister.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Förslaget är förenligt med och kompletterar förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism. Det gemensamma syftet med de två rättsakterna är att se över den befintliga EU-ramen för bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering, för att öka dess ändamålsenlighet och samtidigt se till att den följer internationella standarder.

Förslaget är också förenligt med målen i EU:s strategi för inre säkerhet⁵, som identifierar de mest angelägna utmaningarna för EU:s säkerhet under de kommande åren och fem strategiska mål och särskilda åtgärder föreslås för perioden 2011–2014 för att öka säkerheten inom EU. Dessa inbegriper insatser mot penningtvätt och förhindrande av terrorism, särskilt genom att uppdatera EU-ramen för att göra information om juridiska personers faktiska ägare mer öppen.

Vad gäller uppgiftsskydd ligger de föreslagna förtydligandena om behandlingen av personuppgifter i linje med den strategi som fastställs i kommissionens senaste förslag om skydd av personuppgifter⁶.

När det gäller påföljder är förslaget om att införa en minsta uppsättning principbaserade bestämmelser för att stärka administrativa påföljder och åtgärder förenligt med kommissionens politik i dess meddelande ”om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn”⁷.

2. RESULTATEN AV SAMRÅDEN MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Samråd med berörda parter

I april 2012 antog kommissionen en rapport om tillämpningen av direktiv 2005/60/EG och uppmanade alla berörda parter att lämna synpunkter⁸. Bilagan till denna rapport inriktades särskilt på gränsöverskridande elektroniska överföringar och de två nya kraven på att uppgifter om mottagaren ska anges vid elektroniska överföringar och att medel ska frysas i enlighet med FN:s resolutioner.

⁴ EUT L 214, 4.8.2006, s. 29.

⁵ KOM(2010) 673 slutlig.

⁶ COM(2012) 10 final och COM(2012) 11 final.

⁷ KOM(2010) 716 slutlig.

⁸ Kommissionens rapport, svaren från berörda parter och uppföljningsyttrandet finns på http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm

Kommissionen tog bara emot fyra bidrag med uttrycklig hänvisning till rapportbilagan. De svarande efterlyste ett samråd med berörda parter från alla länder och områden som omfattas av förordningen om överföring av medel och underströk behovet av att ytterligare krav eller skyldigheter för betalningsleverantörerna ska vara proportionerliga och enkla att uppfylla.

Omfattande samråd med berörda parter har genomförts inom ramen för den studie⁹ som de externa konsulterna utfört på uppdrag av Europeiska kommissionen. Studien omfattade 108 aktörer, som som bland annat kontaktades genom telefonintervjuer och ombads fylla i ett strukturerat frågeformulär.

Experthjälp

På kommissionens uppdrag gjorde externa konsulter under 2012 en studie av för att samla in uppgifter om hur förordningen om överföring av medel fungerar i medlemsstaterna och de problem som har uppstått¹⁰.

I studien ges bland annat ett antal rekommendationer om bland annat följande:

- Införa en skyldighet för betalningsleverantörerna att se till att alla uppgifter om beställaren och mottagaren lagras med de elektroniska överföringarna.
- Fastställa vilka uppgifter om mottagaren som behöver kontrolleras och av vem.
- Överväga införandet av ett ”förenklat” system för gränsöverskridande elektroniska överföringar om högst 1 000 euro, såvida ingen misstanke föreligger om penningtvätt eller finansiering av terrorism.
- Ytterligare klargöra betalningsleverantörernas rapporteringsplikt.
- Uttryckligen förbjuda elektroniska överföringar som inte uppfyller de nödvändiga kraven (uppgifternas fullständighet och riktighet).
- Mottagande betalningsleverantörer ska införa effektiva riskbaserade strategier och förfaranden för att fastställa lämpliga uppföljningsåtgärder.
- Överväga inverkan på uppgiftsskyddet.

Konsekvensbedömning

Detta förslag åtföljs av en konsekvensbedömning som belyser de största problemen i EU:s nuvarande rättsregler för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism¹¹: i) oförenlighet med de nyligen ändrade internationella standarderna, ii) olika tolkningar av reglerna i medlemsstaterna, och iii) inkonsekvenser och kryphål i samband med nya risker för penningtvätt och finansiering av terrorism. Som en konsekvens har bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism blivit mindre effektiv, vilket fått negativa konsekvenser för anseende, ekonomi och finanser.

I konsekvensbedömningen analyseras följande tre alternativ:

- (1) Ett referensalternativ där kommissionen inte vidtar någon åtgärd.
- (2) Ett anpassningsalternativ där begränsade ändringar görs av förordningen om överföringar av medel för att antingen i) anpassa rättsakten till de ändrade internationella standarderna, eller ii) säkerställa en tillräcklig överensstämmelsenivå

⁹ Studien finns på http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm

¹⁰ Ibidem.

¹¹ Konsekvensbedömningen finns på http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm

mellan de nationella bestämmelserna, eller iii) ta itu med de största bristerna vad gäller de nya hot som uppstår.

- (3) Ett alternativ med fullständig harmonisering som föranleder betydande ändringar av politiken och ytterligare harmonisering som erkänner EU:s särdrag.

Konsekvensbedömningens analys visar att det andra alternativet om att anpassa förordningen om överföringar av medel till de ändrade internationella standarderna är det mest väl avvägda, samtidigt som man garanterar tillräcklig konsekvens mellan nationella bestämmelser och flexibilitet vid genomförandet.

I konsekvensbedömningen analyserades dessutom lagförslagets effekter på de grundläggande rättigheterna. I överensstämmelse med stadgan om de grundläggande rättigheterna syftar förslagen framför allt till att säkerställa skyddet av personuppgifter (artikel 8 i stadgan) i fråga om lagring och överföring av personuppgifter.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Rättslig grund

Artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Subsidiaritet och proportionalitet

Det finns ett generellt samförstånd mellan alla berörda parter (i synnerhet medlemsstaterna och betalningsbranschen) att förslagets mål inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva, utan bättre kan uppnås genom EU/åtgärder.

Icke samordnade åtgärder från enskilda medlemsstater på området gränsöverskridande överföringar skulle väsentligt kunna inverka på betalningssystemets funktion på EU-nivå och därigenom skada den inre marknaden på området finansiella tjänster (se skäl 2 i förordningen om överföringar av medel).

Genom sin räckvidd bör unionen garantera att FATF:s nya rekommendationen nr 16 införlivas på ett enhetligt sätt i hela EU, och särskilt förhindra diskriminering mellan nationella betalningar inom en medlemsstat och gränsöverskridande betalningar mellan medlemsstaterna.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Med beaktande av proportionalitetsprincipen och i enlighet med den analys som gjorts i konsekvensbedömningen införlivas i förslaget FATF:s rekommendation om elektronisk överföring genom att man inför de minimikrav som krävs för att säkerställa att överföringar av medel kan spåras, utan att gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dess mål.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag påverkar inte EU:s budget.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

Närmare redogörelse för förslaget

I linje med FATF:s nya rekommendation nr 16 om elektroniska överföringar och åtföljande tolkningsmeddelande avser de föreslagna ändringarna de områden där brister i insyn fortfarande kvarstår.

Avsikten är att förbättra spårbarheten genom att införa följande krav:

- Inbegripa uppgifter om betalningsmottagaren.
- Vad gäller förordningens tillämpningsområde förtydliga att kredit- eller betalkort, mobiltelefoner och annan digital eller informationsteknisk utrustning omfattas av förordningens bestämmelser om de används för att överföra medel från person till person. Dessutom förtydligas att man vid överföringar utanför EU av medel på under 1 000 euro bör tillämpa ett förenklat system, där uppgifterna om betalaren och betalningsmottagaren inte kontrolleras (i motsats till eventuella undantag från tillämpningsområdet som i förordning (EG) nr 1781/2006).
- Att i fråga om skyldigheter för betalningsmottagarens betalningsleverantör införa ett krav på identitetskontroll av mottagaren (om denne inte tidigare identifierats) för betalningar på över 1 000 euro med ursprung utanför EU. Att införa en skyldighet för betalningsmottagarens betalningsleverantör och förmedlande betalningsleverantör att inrätta riskbaserade förfaranden för att avgöra när denne ska verkställa, avvisa eller avbryta en överföring av medel där nödvändiga uppgifter saknas och för att fastställa lämpliga uppföljningsåtgärder.
- Vad gäller uppgiftsskydd, anpassa kraven på uppgiftsregistrering till FATF:s standarder, i enlighet med det nya system som anges i direktiv [XXXX/YYYY].
- I fråga om påföljder, förstärka de behöriga myndigheternas befogenheter att fastställa påföljder och kräva att de ska samordna åtgärderna när de behandlar gränsöverskridande fall. Vid överträdelser kräva att påföljder ska offentliggöras och på att effektiva mekanismer inrättas för att uppmuntra rapportering av överträdelser av bestämmelserna i förordningen.

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)

Förslaget till rättsakt gäller en EES-fråga och bör därför utvidgas till att omfatta Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter det att utkastet till lagstiftningsakt översänts till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,
med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande²,
efter samråd med Europeiska datatillsynsmannen³,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) De flöden av svarta pengar som skapas genom överföring av medel kan skada den finansiella sektorns stabilitet och anseende och utgöra ett hot mot den inre marknaden. Terrorismen skakar grundvalarna i vårt samhälle. Den sundhet, integritet och stabilitet som präglar systemet för överföring av medel och tilltron till det finansiella systemet i dess helhet skulle allvarligt kunna sättas på spel genom brottslingars och deras medhjälpares ansträngningar att antingen dölja ursprunget till vinningar från brott eller överföra medel för terroriständamål.
- (2) För att underlätta sin brottsliga verksamhet skulle personer som tvättar pengar och som finansierar terrorism kunna försöka utnyttja de fria kapitalrörelser som det integrerade finansiella området medger, om inte vissa samordnade åtgärder antas på unionsnivå. Genom sin räckvidd bör EU:s åtgärder säkerställa att rekommendation nr 16 om elektroniska överföringar som arbetsgruppen för finansiella åtgärder (nedan kallad *FATF*) antog i februari 2012 införlivas på ett enhetligt sätt i hela unionen. I synnerhet bör de förhindra diskriminering mellan betalningar i medlemsstaterna och vid gränsöverskridande betalningar mellan medlemsstaterna. Enskilda medlemsstaters icke samordnade åtgärder skulle på området gränsöverskridande överföringar väsentligt kunna inverka på betalningssystemens funktion på unionsnivå och därigenom skada den inre marknaden på området finansiella tjänster.
- (3) Det har påpekats i EU:s ändrade strategi om finansiering av terrorism av den 17 juli 2008⁴ att insatserna måste fortsätta att förebygga finansiering av terrorism och

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ EUT C , , s. .

misstänkta terroristers utnyttjande av sina finansiella resurser. Det kan fastslås att FATF oavbrutet arbetar för att förbättra sina rekommendationer och för en gemensam förståelse av hur dessa ska genomföras. Det noteras i EU:s ändrade strategi att det regelbundet bedöms hur dessa rekommendationer genomförs av arbetsgruppens alla medlemmar och medlemmar i regionala organ av motsvarande karaktär. Det noteras också att det ur denna synvinkel är viktigt med en gemensam genomförandestrategi i medlemsstaterna.

- (4) För att förebygga finansiering av terrorism har åtgärder vidtagits för att frysa vissa personers, grupper och enheters medel och ekonomiska resurser, däribland förordning (EG) nr 2580/2001 av den 27 december 2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism⁵, och rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer⁶. Av samma skäl har åtgärder vidtagits för att skydda det finansiella systemet mot att medel och ekonomiska resurser överförs för terroriständamål. Ett antal sådana åtgärder ingår i Europaparlamentets och rådets direktiv [XXXX/YYYY] om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism⁷. Dessa åtgärder kan dock inte helt hindra terrorister och andra brottslingar från att få tillgång till betalningssystem för att föra över sina medel.
- (5) Ett enhetligt internationellt tillvägagångssätt bör främjas när det gäller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, varför man vid unionens insatser bör ta hänsyn till utvecklingen på denna nivå, nämligen de internationella standarder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och spridning som FATF antog 2012. Särskilt gäller detta rekommendation nr 16 och det ändrade tolkningsmeddelandet för dess genomförande.
- (6) Att fullständigt kunna spåra överföringar av medel kan vara ett särskilt viktigt och värdefullt verktyg när det gäller att förebygga, utreda och upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism. För att säkerställa att uppgifterna vidarebefordras genom hela betalningskedjan är det därför lämpligt att införa en skyldighet för betalningsleverantörerna att se till att överföringarna av medel åtföljs av uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren.
- (7) Bestämmelserna i denna förordning ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av den nationella lagstiftning som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁸. Exempelvis får inte personuppgifter som insamlas för de ändamål som avses i denna förordning behandlas på ett sätt som är oförenligt med direktiv 95/46/EG. Särskilt bör vidarebehandling för kommersiella ändamål vara strängt förbjuden. Bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism erkänns vara viktig för allmänintresset i samtliga medlemsstater. Vid tillämpningen av denna förordning bör därför överföring av personuppgifter till ett tredjeland tillåtas i enlighet med artikel 26 d i direktiv 95/46/EG, om landet inte säkerställer en adekvat skyddsnivå i den mening som avses i artikel 25 i direktivet.

⁴ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st11/st11778-re01.en08.pdf>

⁵ EUT L 344, 28.12.2001, s. 70.

⁶ EUT L 139, 29.5.2002, s. 9.

⁷ EUT L, , s.

⁸ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (8) Personer som endast omvandlar pappersdokument till elektroniska uppgifter på grundval av ett kontrakt med en betalningsleverantör omfattas inte av denna förordnings tillämpningsområde. Detta gäller även fysiska eller juridiska personer som enbart tillhandahåller betalningsleverantörer meddelanden om överföring av tillgångar eller andra former av stödsystem för överföring eller clearing- och avvecklingssystem.
- (9) Överföringar av medel där risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism är liten bör lämpligen inte omfattas av denna förordning. Dessa undantag bör inkludera kredit- och betalkort, mobiltelefoner eller annan digital eller informationsteknisk utrustning, uttag från uttagsautomater, betalning av skatter, böter eller andra avgifter och överföringar av medel där både betalaren och betalningsmottagaren är betalningsleverantörer som agerar för egen räkning. För att beakta de nationella betalningssystemens särskilda egenskaper får medlemsstaterna undanta elektroniska girobetalningar, på villkor att det alltid är möjligt att spåra överföringen av medel tillbaka till betalaren. Inga undantag medges dock när ett betal- eller kreditkort, en mobiltelefon eller annan digital eller förutbetalad eller efterhandsbetald informationsteknisk utrustning används för att verkställa en överföring från person till person.
- (10) För att inte inverka på betalningssystemens effektivitet bör man göra åtskillnad mellan kontrollkraven på överföringar av medel från ett konto och överföringar av medel som inte görs från ett konto. Det bör skapas en rimlig avvägning mellan risken för att transaktioner kommer att ske utanför det officiella systemet om man tillämpar alltför strikta identifieringskrav och det potentiella terroristhot som små överföringar av medel innebär. I fall överföringarna inte görs från ett konto, bör därför skyldigheten att kontrollera att uppgifterna om betalaren är riktiga bara tillämpas på enskilda överföringar som överstiger 1 000 euro. När det gäller överföringar av medel från ett konto ska inte betalningsleverantören behöva kontrollera uppgifter om betalaren som åtföljer varje överföring av medel, om skyldigheterna i direktiv [xxxx/yyyy] är uppfyllda.
- (11) Det är tillräckligt att föreskriva att förenklade uppgifter om betalaren ska åtfölja överföringar av medel inom EU, mot bakgrund av unionens betalningslagstiftning, dvs. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 av den 16 september 2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen⁹, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro¹⁰ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden¹¹.
- (12) Myndigheter som ansvarar för bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism i tredjeländer ska kunna spåra källan till de medel som används för sådana ändamål, varför överföringar av medel från unionen till tredjeländer bör åtföljas av fullständiga uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren. Dessa myndigheter bör bara ges tillgång till fullständiga uppgifter om betalaren för att förebygga, utreda och upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism.
- (13) Om en enstaka betalares medel överförs till flera betalningsmottagare på ett billigt sätt med batchfiler, som innehåller enskilda överföringar från unionen till tredjeländer, bör det föreskrivas att sådana enskilda överföringar bara ska innehålla betalarens

⁹ EUT L 266, 9.10.2009, s. 11.

¹⁰ EUT L 94, 30.3.2012, s. 22.

¹¹ EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

kontonummer eller en unik transaktionsidentifierare, under förutsättning att batchfilen innehåller fullständiga uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren.

- (14) För att kunna kontrollera om erforderliga uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren åtföljer överföringarna av medel, och för att upptäcka misstänkta transaktioner, ska betalningsmottagarens betalningsleverantör och den förmedlande betalningsleverantören införa effektiva metoder för att upptäcka om uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren saknas.
- (15) Då anonyma överföringar innebär en potentiell risk för finansiering av terrorism, bör det krävas att betalningsleverantörer begär uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren. I enlighet med den riskbaserade metod som FATF utvecklat bör områden med större och lägre risk fastställas för att bättre hantera riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism. Därför bör betalningsmottagarens betalningsleverantör och den förmedlande betalningsleverantören inrätta effektiva riskbaserade förfaranden för de fall, där en överföring av medel saknar de nödvändiga uppgifterna om betalaren och betalningsmottagaren, i syfte att avgöra om de ska verkställa, avvisa eller avbryta överföringen och vilka lämpliga uppföljningsåtgärder som ska vidtas. Om betalarens betalningsleverantör är etablerad utanför unionens territorium, bör skärpta krav på kundkännedom tillämpas i enlighet med direktiv [xxxx/yyyy] när det gäller gränsöverskridande korrespondentbankförbindelser med den betalningsleverantören.
- (16) Betalningsmottagarens betalningsleverantör och den förmedlande betalningsleverantören bör vara särskilt vaksamma och bedöma riskerna, när dessa blir varse att uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren saknas eller är ofullständiga och ska rapportera misstänkta transaktioner till de behöriga myndigheterna i enlighet med de rapporteringsskyldigheterna enligt direktiv [XXXX/YYYY] och nationella genomförandeåtgärder.
- (17) I de fall uppgifter om betalaren eller betalningsmottagaren saknas eller är ofullständiga, ska bestämmelserna om överföringar av medel gälla, utan att påverka betalningsleverantörernas och förmedlande betalningsleverantörers skyldigheter att avbryta och/eller avvisa överföringar av medel som bryter mot civilrättsliga, administrativa eller straffrättsliga bestämmelser.
- (18) Till dess att man avlägsnat sådana tekniska begränsningar som kan hindra förmedlande betalningsleverantörer från att uppfylla sin skyldighet att vidarebefordra alla uppgifter som de får om betalaren, bör dessa förmedlande betalningsleverantörer spara de aktuella uppgifterna. Dessa tekniska begränsningar bör undanröjas så snart som betalningssystemen uppgtas bort.
- (19) I brottsutredningar är det kanske inte möjligt att klargöra vilka uppgifter som krävs eller vilka individer som är inblandade förrän efter flera månader eller år efter den ursprungliga överföringen av medel. Av detta skäl och för att få tillgång till viktig bevisning i utredningarna är det lämpligt att kräva att betalningsleverantörerna sparar uppgifterna om betalaren och betalningsmottagaren för att förebygga, utreda och upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism. Denna period bör vara begränsad.
- (20) För att åtgärder för bekämpning av terrorism snabbt ska kunna vidtas bör betalningsleverantörerna skyndsamt besvara en begäran om uppgifter om betalaren som kommer från myndigheter med ansvar för bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism i den medlemsstat där de är etablerade.

- (21) Antalet arbetsdagar i den medlemsstat där betalarens betalningsleverantör finns avgör tidsfristen för att besvara en begäran om uppgifter om betalaren.
- (22) För att förbättra efterlevnaden av kraven i denna förordning och enligt kommissionens meddelande av den 9 december 2010 ”om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn”¹², bör de behöriga myndigheterna få förstärkta befogenheter att vidta tillsynsåtgärder och fastställa påföljder. Administrativa påföljder bör planeras och, mot bakgrund av hur viktig bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism är, bör medlemsstaterna fastställa påföljder som är effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna bör meddela detta till kommissionen och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten, nedan kallad *EBA*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, till Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (nedan kallad *Eiopa*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG, respektive till Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, nedan kallad *Esma*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG.
- (23) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av artiklarna XXX i denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter¹³.
- (24) Ett antal länder och territorier utanför unionens territorium har en monetär union med en medlemsstat eller tillhör en medlemsstats valutaområde. Andra har undertecknat ett monetärt avtal med Europeiska unionen företrädd av en medlemsstat, och har betalningsleverantörer som direkt eller indirekt deltar i den medlemsstatens betalnings- och avvecklingssystem. För att vid överföringar mellan berörda medlemsstater och dessa länder eller territorier undvika att denna förordnings tillämpning medför betydande negativa effekter på ekonomierna i dessa länder eller territorier, bör sådana överföringar kunna behandlas som överföringar av medel inom de berörda medlemsstaterna.
- (25) Mot bakgrund av de ändringar som måste göras av förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november 2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel, bör den för tydlighetens skull upphöra att gälla.
- (26) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen

¹² KOM(2010) 716 slutlig.

¹³ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (27) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd för privat- och familjeliv (artikel 7), rätten till skydd av personuppgifter (artikel 8) och rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol (artikel 47) samt *ne bis in idem*-principen.
- (28) För att säkerställa ett smidigt införande av den nya ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, bör datumet för tillämpningen av denna förordning sammanfalla med utgången av tidsfristen för införlivandet av direktiv [XXXX/YYYY].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, DEFINITIONER OCH TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Artikel 1

Syfte

För att förebygga, upptäcka och utreda penningtvätt och finansiering av terrorism i samband med överföringar av medel fastställs i denna förordning bestämmelser om de uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren som ska åtfölja sådana överföringar.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *finansiering av terrorism*: finansiering av terrorism i enlighet med definitionen i artikel 1.4 i direktiv [XXXX/YYYY].
- (2) *penningtvätt*: penningtvätt i enlighet med artikel 1.2 eller 1.3 i direktiv [XXXX/YYYY].
- (3) *betalare*: en fysisk eller juridisk person som endera genomför en överföring av medel från sitt eget konto eller som begär en överföring av medel.
- (4) *betalningsmottagare*: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda mottagaren av överförda medel.
- (5) *betalningsleverantör*: en fysisk eller juridisk person som i sin yrkesverksamhet levererar tjänster avseende överföringar av medel.
- (6) *förmedlande betalningsleverantör*: en betalningsleverantör som varken är betalarens eller betalningsmottagarens betalningsleverantör och som tar emot och verkställer en överföring på uppdrag av betalarens eller betalningsmottagarens betalningsleverantör eller en annan förmedlande betalningsleverantör.

- (7) *överföring av medel*: alla transaktioner som för en betalares räkning utförs på elektronisk väg genom en betalningsleverantör för att göra tillgångar tillgängliga för en betalningsmottagare genom en betalningsleverantör, oavsett om betalaren och betalningsmottagaren är en och samma person.
- (8) *batchöverföring*: ett paket av flera enskilda överföringar av medel som sammanförts för vidarebefordran.
- (9) *unik transaktionsidentifierare*: en kombination av bokstäver eller symboler som betalningsleverantören fastställt i enlighet med protokollen för det betalnings- och avvecklingssystem eller meddelandesystem som används för överföringen av medel och som gör det möjligt att spåra transaktionen tillbaka till betalaren och betalningsmottagaren.
- (10) *överföring av medel från person till person*: en transaktion mellan två fysiska personer.

Artikel 3

Tillämpningsområde

- 1. Denna förordning ska tillämpas på överföringar av medel, i alla valutor, som sänds eller tas emot av en betalningsleverantör som är etablerad inom unionen.
- 2. Denna förordning får inte tillämpas på överföringar av medel som utförs med hjälp av kredit- eller betalkort, mobiltelefoner eller annan digital eller informationsteknisk utrustning, om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Kortet eller utrustningen används för att betala varor och tjänster.
 - b) Ovannämnda korts eller utrustnings nummer åtföljer alla överföringar i samband med transaktionen.

Denna förordning ska dock gälla om kredit- eller betalkort, mobiltelefon eller annan digital eller informationsteknisk utrustning används för att verkställa en överföring av medel från person till person.
- 3. Denna förordning får inte gälla för överföringar av medel
 - a) om överföringen av medel innebär att betalaren tar ut pengar från sitt eget konto,
 - b) om medel överförs till offentliga myndigheter som betalning av skatter, böter eller andra avgifter inom en medlemsstat,
 - c) om både betalaren och betalningsmottagaren är betalningsleverantörer som agerar för egen räkning.

KAPITEL II

SKYLDIGHETER FÖR BETALNINGSLEVERANTÖRER

AVSNITT 1

SKYLDIGHETER FÖR BETALARENS BETALNINGSLEVERANTÖR

Artikel 4

Uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel

1. Betalarens betalningsleverantör ska se till att överföringar av medel åtföljs av följande uppgifter om betalaren:
 - a) Betalarens namn.
 - b) Betalarens kontonummer, om ett sådant konto används för att genomföra överföringen av medel, eller en unik transaktionsidentifierare om inget sådant konto används för detta ändamål.
 - c) Betalarens adress, nationella identitetsnummer, kundnummer eller födelsedatum och födelseort.
2. Betalarens betalningsleverantör ska se till att överföringar av medel åtföljs av följande uppgifter om betalaren:
 - a) Betalningsmottagarens namn, och
 - b) betalningsmottagarens kontonummer, om ett konto används för att genomföra en transaktion, eller en unik transaktionsidentifierare om inget sådant konto används för detta ändamål.
3. Innan betalarens betalningsleverantör överför medlen, ska denne kontrollera riktigheten i de uppgifter som avses i punkt 1 på grundval av handlingar, uppgifter eller upplysningar som införskaffats från en tillförlitlig och oberoende källa.
4. Vidöverföringar av medel från betalarens konto, ska den kontroll som avses i punkt 3 anses ha ägt rum om
 - a) betalarens identitet har kontrollerats i samband med att kontot öppnades i enlighet med artikel 11 i direktiv [XXXX/YYYY] och uppgifterna från denna kontroll har sparats i enlighet med artikel 39 i det direktivet, eller
 - b) betalaren omfattas av artikel 12.5 i direktiv [xxxx/yyyy].
5. Vid överföringar av medel som inte görs från ett konto, ska betalarens betalningsleverantör genom undantag från punkt 3 inte kontrollera uppgifterna enligt punkt 1 om beloppet är högst 1 000 euro och inte förefaller vara kopplad till andra överföringar av medel som tillsammans med nämnda överföring överstiger 1 000 euro.

Artikel 5

Överföringar av medel inom unionen

1. Om både betalarens och betalningsmottagarens betalningsleverantör(er) är etablerad(e) inom unionen, ska vid tidpunkten för överföringar av medel, genom undantag från artikel 4.1 och 4.2, bara betalarens kontonummer eller dennes unika transaktionsidentifierare uppges.
2. Utan hinder av punkt 1 ska betalarens betalningsleverantör på begäran av betalningsmottagarens betalningsleverantör eller den förmedlande betalningsleverantören inom tre arbetsdagar efter mottagandet av begäran lämna de uppgifter om betalaren eller betalningsmottagaren som avses i artikel 4.

Artikel 6

Överföringar av medel från unionen till tredjeländer

1. När det gäller batchöverföringar från en enstaka betalare där betalningsmottagarens betalningsleverantör är etablerad utanför unionen, ska inte artikel 4.1 och 4.2 tillämpas på enskilda överföringar som sammanförts i en batchöverföring, under förutsättning att batchfilen innehåller de uppgifter som avses i den artikeln och att de enskilda överföringarna åtföljs av betalarens kontonummer eller dennes unika transaktionsidentifierare.
2. Om betalningsmottagarens betalningsleverantör är etablerad utanför unionen ska överföringar av medel på högst 1 000 euro, genom undantag från artikel 4.1 och 4.2, bara åtföljas av
 - a) betalarens namn,
 - b) betalningsmottagarens namn,
 - c) kontonumret för både betalaren och betalningsmottagaren eller den unika transaktionsidentifieraren.

Dessa uppgifters riktighet behöver inte kontrolleras, om det inte finns misstankar om penningtvätt eller finansiering av terrorism.

AVSNITT 2

SKYLDIGHETER FÖR BETALNINGSMOTTAGARENS BETALNINGSLEVERANTÖR

Artikel 7

Upptäckt av saknade uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren

1. Betalningsmottagarens betalningsleverantör ska försäkra sig om att fälten för uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren har fyllts i, med hjälp av de vedertagna tecken eller indata som gäller i det meddelandesystem eller betalnings- och avvecklingssystem som används för att verkställa överföringen av medel.
2. Betalningsmottagarens betalningsleverantör ska införa effektiva metoder för att kunna upptäcka om följande uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren saknas:

- a) Vid överföringar av medel där betalarens betalningsleverantör är etablerad inom unionen: de uppgifter som anges i artikel 5.
 - b) Vid överföringar av medel där betalarens betalningsleverantör är etablerad utanför unionen: de uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren som avses i artikel 4.1 och 4.2, i tillämpliga fall även de uppgifter som anges i artikel 14.
 - c) När det gäller batchöverföringar där betalarens betalningsleverantör är etablerad utanför unionen: de uppgifter som avses i artikel 4.1 och 4.2 med avseende på batchöverföringen.
3. Vid överföringar av medel som överstiger 1 000 euro och där betalarens betalningsleverantör är etablerad utanför unionen, ska betalningsmottagarens betalningsleverantör kontrollera betalningsmottagarens identitet om hans eller hennes identitet inte redan har kontrollerats.
 4. Vid överföringar av medel som högst uppgår till 1 000 euro och där betalarens betalningsleverantör är etablerad utanför unionen, är inte betalningsmottagarens betalningsleverantör skyldig att kontrollera uppgifterna om betalningsmottagaren, såvida det inte föreligger misstankar om penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Artikel 8

Överföringar av medel där uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren saknas eller är ofullständiga

1. Betalningsmottagarens betalningsleverantör ska införa effektiva riskbaserade förfaranden för att avgöra när en överföring av medel som saknar erforderliga uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren ska verkställas, avvisas eller avbrytas och lämpliga uppföljningsåtgärder.

Om betalningsmottagarens betalningsleverantör vid mottagandet av överföringen av medel får kännedom om att de uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren som krävs enligt artiklarna 4.1, 4.2, 5.1 och 6 saknas eller är ofullständiga, ska denne antingen avvisa överföringen eller begära kompletterande uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren.

2. Om en betalningsleverantör regelbundet underlåter att lämna erforderliga uppgifter om en betalare, ska betalningsmottagarens betalningsleverantör vidta åtgärder som inledningsvis kan bestå i att utfärda varningar och fastställa tidsfrister, innan denne antingen avvisar alla framtida överföringar från denna betalningsleverantör eller fattar beslut om att begränsa eller avsluta affärsrelationen med den betalningsleverantören.

Betalningsmottagarens betalningsleverantör ska meddela detta till de myndigheter som ansvarar för bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Artikel 9

Bedömning och rapportering

Betalningsmottagarens betalningsleverantör ska betrakta saknade eller ofullständiga uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren som en faktor vid sin bedömning av om överföringen

eller anknutna transaktioner är misstänkta och om åsidosättandet ska rapporteras till finansunderrättelseenheten.

AVSNITT 3

SKYLDIGHETER FÖR FÖRMEDLANDE BETALNINGSLEVERANTÖRER

Artikel 10

Uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren som åtföljer överföringen

Förmedlande betalningsleverantörer ska se till att alla mottagna uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren som åtföljer en överföring av medel följer med den.

Artikel 11

Upptäckt av saknade uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren

1. Den förmedlande betalningsleverantören ska försäkra sig om att fälten för uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren har fyllts i med hjälp av de vedertagna tecken eller indata som gäller i det meddelandesystem eller betalnings- och avvecklingssystem som används för att verkställa överföringen av medel.
2. Den förmedlande betalningsleverantören ska införa effektiva metoder för att kunna upptäcka om följande uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren saknas:
 - a) Vid överföringar av medel där betalarens betalningsleverantör är etablerad inom unionen: de uppgifter som anges i artikel 5.
 - b) Vid överföringar av medel där betalarens betalningsleverantör är etablerad utanför unionen: de uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren som avses i artikel 4.1 och 4.2, i tillämpliga fall även de uppgifter som anges i artikel 14.
 - c) Vid batchöverföringar där betalarens betalningsleverantör är etablerad utanför unionen: de uppgifter som avses i artikel 4.1 och 4.2 med avseende på batchöverföringen.

Artikel 12

Överföringar av medel där uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren saknas eller är ofullständiga

1. Den förmedlande betalningsleverantören ska inrätta effektiva riskbaserade förfaranden för att avgöra om en överföring av medel som saknar erforderliga uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren ska verkställas, avvisas eller avbrytas och lämpliga uppföljningsåtgärder.

Om den förmedlande betalningsleverantören vid mottagandet av överföringen av medel får kännedom om att de uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren saknas eller är ofullständiga som krävs enligt artiklarna 4.1, 4.2, 5.1 och 6, ska denne antingen avvisa överföringen eller begära kompletterande uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren.

2. Om en betalningsleverantör regelbundet underlåter att lämna erforderliga uppgifter om betalaren, ska den förmedlande betalningsleverantören vidta åtgärder som inledningsvis kan bestå i att utfärda varningar och fastställa tidsfrister, innan denne antingen avvisar alla framtida överföringar från denna betalningsleverantör eller fattar beslut om att begränsa eller avsluta affärsrelationen med den betalningsleverantören.

Den förmedlande betalningsleverantören ska meddela detta till de myndigheter som ansvarar för bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Artikel 13

Bedömning och rapportering

Den förmedlande betalningsleverantören ska betrakta saknade eller ofullständiga uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren som en faktor vid sin bedömning av om överföringen eller anknutna transaktioner är misstänkta och om åsidosättandet ska rapporteras till finansunderrättelseenheten.

Artikel 14

Tekniska begränsningar

1. Denna artikel ska tillämpas när betalarens betalningsleverantör är etablerad utanför unionen och den förmedlande betalningsleverantören är etablerad inom unionen.
2. Förutom i de fall där den förmedlande betalningsleverantören vid mottagandet av en överföring av medel upptäcker att de uppgifter om betalaren saknas eller är ofullständiga som krävs enligt denna förordning, kan denne, för överföringarna till betalningsmottagarens betalningsleverantör använda ett betalningssystem med tekniska begränsningar som hindrar att uppgifterna om betalaren åtföljer överföringen.
3. Om den förmedlande betalningsleverantören vid mottagandet av överföringen av medel upptäcker att de uppgifter om betalaren som krävs enligt denna förordning saknas eller är ofullständiga, ska denne använda ett betalningssystem med tekniska begränsningar endast om denne kan informera betalningsmottagarens betalningsleverantör om detta, antingen genom ett meddelande- eller betalningssystem som gör det möjligt att meddela det eller genom något annat förfarande, under förutsättning att båda betalningsleverantörerna accepterar eller kommer överens om kommunikationssättet.
4. Om den förmedlande betalningsleverantören använder ett betalningssystem med tekniska begränsningar ska denne, på begäran av betalningsmottagarens betalningsleverantör, inom tre arbetsdagar från det att begäran erhållits, förse betalningsleverantören med alla de uppgifter om betalaren som den har erhållit, oavsett om uppgifterna är fullständiga eller ej.

KAPITEL III

SAMARBETE OCH REGISTERHÅLLNING

Artikel 15

Samarbetsskyldigheter

I enlighet med de formella kraven i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där de är etablerade ska betalningsleverantörerna till fullo och utan dröjsmål besvara de förfrågningar om i denna förordning föreskrivna upplysningar som kommer från myndigheter som ansvarar för bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism i den medlemsstaten.

Artikel 16

Registerhållning av uppgifter

Betalarens och betalningsmottagarens betalningsleverantör ska i fem år spara de uppgifter som avses i artiklarna 4, 5, 6 och 7. I de fall som avses i artikel 14.2 och 14.3, ska den förmedlande betalningsleverantören i fem år spara alla de uppgifter som tagits emot. Vid utgången av denna period ska personuppgifter tas bort, om annat inte föreskrivs i nationell lagstiftning, som ska avgöra under vilka omständigheter betalningsleverantörer får eller ska fortsätta att spara uppgifterna. Medlemsstaterna får tillåta eller kräva att fortsatt lagring bara om det är nödvändigt för att förebygga, upptäcka eller utreda penningtvätt och finansiering av terrorism. Efter överföringen av medel får uppgifter inte sparas längre än tio år.

KAPITEL IV

PÅFÖLJDER OCH ÖVERVAKNING

Artikel 17

Påföljder

1. Medlemsstaterna ska föreskriva om administrativa åtgärder och påföljder vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
2. Medlemsstaterna ska vid brott mot betalningsleverantörers skyldigheter se till att påföljder kan tillämpas på enskilda i deras ledning och alla andra personer som enligt nationell lag bär ansvar för överträdelsen.
3. Senast [24 månader efter denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna anmäla de bestämmelser som avses i punkt 1 till kommissionen och till den gemensamma kommittén för EBA, Eiopa och Esma. De ska utan dröjsmål anmäla eventuella ändringar av dem till kommissionen och den gemensamma kommittén för EBA, Eiopa och Esma.

4. De berörda myndigheterna ska ges alla de undersökningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter. När de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter att fastställa påföljder, ska de i nära samarbete se till att påföljderna eller åtgärderna får önskad effekt och samordna sina åtgärder när de behandlar gränsöverskridande fall.

Artikel 18

Särskilda bestämmelser

1. Denna artikel ska tillämpas på följande överträdelser:
- a) Upprepat utelämnande av nödvändiga uppgifter om betalare och betalningsmottagare, i strid mot artiklarna 4, 5 och 6.
 - b) Allvarligt åsidosättande från betalningsleverantörernas sida vad gäller sparande av uppgifter enligt artikel 16.
 - c) Underlåtelse från betalningsleverantören att inrätta de effektiva riskbaserade strategier och förfaranden som krävs enligt artiklarna 8 och 12.
2. I de fall som avses i punkt 1, ska de administrativa åtgärder och påföljder som kan tillämpas minst omfatta följande:
- a) Ett offentligt uttalande med uppgifter om fysisk eller juridisk person och överträdelsens karaktär.
 - b) Ett åläggande om att den fysiska eller juridiska personen ska upphöra med sitt handlande och inte upprepa det.
 - c) Återkallande av betalningsleverantörens auktorisation.
 - d) Tillfälligt förbud mot att en enskild i betalningsleverantörens ledning eller annan ansvarig fysisk person har funktioner hos betalningsleverantören.
 - e) I fråga om en juridisk person: administrativa böter på upp till 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning under det föregående räkenskapsåret. Om den juridiska personen är ett dotterbolag till ett moderföretag, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det sista moderföretaget under det föregående räkenskapsåret.
 - f) I fråga om en fysisk person: administrativa böter på upp till 5 000 000 euro eller, i medlemsstater där den officiella valutan inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den dag då detta direktiv träder i kraft.
 - g) Administrativa böter på upp till två gånger den vinst som har erhållits eller de förluster som har undvikits genom överträdelsen, om dessa kan beräknas.

Artikel 19

Offentliggörande av påföljder

Administrativa påföljder och åtgärder som vidtagits i de fall som avses i artiklarna 17 och 18.1 ska offentliggöras utan dröjsmål, inklusive uppgifter om överträdelsens art och slag samt identiteten på de personer som är ansvariga för överträdelsen, om inte ett sådant offentliggörande allvarligt skulle äventyra finansmarknadernas stabilitet.

Om offentliggörandet skulle förorsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada, ska de behöriga myndigheterna offentliggöra påföljderna utan namns nämnande.

Artikel 20

De behöriga myndigheternas tillämpning av påföljderna

När de behöriga myndigheterna ska fastställa vilken typ av administrativa påföljder eller åtgärder som ska tillämpas, och storleken på de administrativa böterna, ska de beakta alla relevanta omständigheter, inklusive följande:

- a) Överträdelsens allvar och varaktighet.
- b) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens grad av ansvar.
- c) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens ekonomiska kapacitet i form av den juridiska personens totala omsättning eller den fysiska personens årsinkomst.
- d) Omfattningen av erhållna vinster eller undvikande av förluster för den ansvariga fysiska eller juridiska personen, om dessa kan beräknas.
- e) Förluster för tredjeparter till följd av överträdelsen, om de kan beräknas.
- f) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten.
- g) Den ansvariga fysiska eller juridiska personen tidigare överträdelser.

Artikel 21

Rapportering av överträdelser

1. Medlemsstaterna ska införa effektiva mekanismer som uppmuntrar att överträdelser av denna förordning rapporteras till de behöriga myndigheterna.
2. I mekanismerna enligt punkt 1 ska minst följande ingå:
 - a) Särskilda förfaranden för att ta emot rapporter om överträdelser och uppföljningen av dem.
 - b) Lämpligt skydd för personer som rapporterar om potentiella eller faktiska överträdelser.
 - c) Skydd av personuppgifter för både den person som rapporterar om en överträdelse och den fysiska person som antas bära ansvaret för en överträdelse, i enlighet med de principer som fastställs i direktiv 95/46/EG.
3. Betalningsleverantörerna ska fastställa lämpliga rutiner för att deras anställda internt ska kunna rapportera om överträdelser genom en särskild kanal.

Artikel 22

Övervakning

Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna effektivt övervakar och vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kraven i denna förordning uppfylls.

KAPITEL V

GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER

Artikel 23

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism (nedan kallad *kommittén*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL VI

UNDANTAG

Artikel 24

Överenskommelser med territorier eller länder som nämns i artikel 355 i fördraget

1. Kommissionen kan bemyndiga en medlemsstat att ingå överenskommelser med ett land eller territorium utanför gemenskapens territorium enligt artikel 355 i fördraget, som innehåller undantag från denna förordning och som medför att överföringar av medel mellan detta land eller territorium och den berörda medlemsstaten behandlas som överföringar av medel inom denna medlemsstat.

Dessa överenskommelser får bara tillåtas om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Det berörda landet eller territoriet ingår i en monetär union med den berörda medlemsstaten eller utgör en del av den medlemsstatens valutaområde eller har undertecknat ett monetärt avtal med unionen företrädd av en medlemsstat.
 - b) Betalningsleverantörer i det berörda landet eller territoriet deltar direkt eller indirekt i den medlemsstatens betalnings- och avvecklingssystem.
 - c) Det berörda landet eller territoriet kräver att betalningsleverantörer som verkar inom dess jurisdiktion ska tillämpa samma bestämmelser som de som fastställs i denna förordning.
2. En medlemsstat som önskar ingå en sådan överenskommelse som avses i punkt 1 ska lämna in en ansökan till kommissionen och förse den med alla erforderliga uppgifter.

När kommissionen tagit emot en ansökan från en medlemsstat ska överföringar av medel mellan denna medlemsstat och det berörda landet eller territoriet provisoriskt behandlas som överföringar av medel inom den medlemsstaten fram till dess att ett beslut har fattats i enlighet med förfarandet i denna artikel.

Om kommissionen anser att den inte har alla erforderliga uppgifter ska den kontakta den berörda medlemsstaten inom två månader efter mottagandet av ansökan och specificera de ytterligare uppgifter som behövs.

När kommissionen väl har alla uppgifter som den anser krävs för att bedöma ansökan, ska den inom en månad underrätta den ansökande medlemsstaten om detta och vidarebefordra ansökan till övriga medlemsstater.

3. Inom tre månader efter underrättelsen enligt punkt 2 fjärde stycket ska kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 23.2, besluta om den ska bemyndiga den berörda medlemsstaten att ingå den typ av överenskommelse som anges i punkt 1 i denna artikel.

Beslut enligt första stycket ska alltid fattas senast 18 månader efter det att kommissionen tagit emot ansökan.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 25

Upphävande

Förordning (EG) nr 1781/2006 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 26

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med [sammanfalla med tidsfristen för införlivandet av direktiv xxxx/yyyy].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Jämförelsetabell enligt artikel 25.

Förordning (EG) nr 1781/2006	Den här förordningen
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4.1
Artikel 5	Artikel 4
Artikel 6	Artikel 5
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 7
Artikel 9	Artikel 8
Artikel 10	Artikel 9
Artikel 11	Artikel 16
Artikel 12	Artikel 10
	Artikel 11
	Artikel 12
	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artiklarna 17–22
Artikel 16	Artikel 23
Artikel 17	Artikel 24
Artikel 18	-
Artikel 19	-
	Artikel 25
Artikel 20	Artikel 26

